

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Izjava.

V zadnjem času so nekteri Slovincem sovražni listi poročali iz Celja, „da se je baje sešlo pred nekterimi dnevi več slovenskih deželnih poslancev in drugih veljakov in da so le-ti izjavili, da je soglasno postopanje Slovencev z Nemci glede sklepov deželnega zbora Štajerskega, o proslavi petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja, politično popolnoma nemogoče“.

Ta poročila zavijajo resnični stvarni položaj.

Res je bilo v Celji malo pred sklepom zadnjega zasedanja štajerskega deželnega zbora posvetovanje štajerskih-slovenskih mož-zaupnikov, da premore položaj, ki je nastal vsled izstopa iz deželnega zbora, vendar nikdo ni predlagal izjave v napominanem smislu, tem manj se je moglo sklepati o nji.

Pač pa se je povdarjala pri tej priliki politična nemogočnost, sodelovati v deželnem zboru štajerskem v očigled sedanjim razmeram, a navdajalo nas je iskreno obžalovanje, da nam ni bilo mogoče, vdeležiti se deželnozbornih sklepov glede proslave petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja.

Gledé teh sklepov smo s svojimi nemškimi sopolanci popolnoma iste misli in bi bili — ako bi takrat navzoči bili — glasovali za one predloge, ki

so se tam stavili v proslavo petdesetletnice vladanja presvitlega cesarja.

Koncem svečana 1895.

Dr. I. Dečko. J. Jerman. Dr. Fr. Jurtela.
Dr. J. Lipold. Dr. Fr. Raday. F. Robič.
Dr. Jos. Serbec. M. Vošnjak.

Celjska gimnazija

se v tej dobi razpravlja, tako rekoč, kot najimnitnejši predmet notranje politike, če tudi je to, za kar v resnici gre, tako drobno zrneče od ravnopravnosti Slovencev z Nemci, da trezno in resno misleč človek ne more prav razumeti tolikega hrupa. Slovincem bi bila že davnaj prav za prav morala vlada prirediti popolne slovenske gimnazije, celih osem razredov, in tudi vseučilišče, kajti 21. decembra 1894 je minolo 27, recí: sedemindvajset let, odkar se je slovesno s podpisom presvetlega cesarja razglasila enakopravnost vseh narodov v Avstriji. Pa na sramoto resničnemu svobodoljubju „liberalna“ se imenujoča nemška stranka v Avstriji, je ustvarila omenjeno postavu, brani se pa na vso moč, da bi se ta postavu vresničila, ker s tem mora gospodstvo te nenasitljive stranke pasti na vekomaj.

Imeniten je boj za slovensko spodnjo gimnazijo v Celji ravno zaradi načela ravnopravnosti, ki naj v tem pokaže, v koliko se je v 27tih letih, odkar postavu velja, vkoreninila v pravni zavesti ljudstva.

Da je pravica na strani Slovencev, tega ne more nikdo izpodbijati. Iznašli so pa besedo

„posestni stan“. Nemci so glede učnega jezika na celjski gimnaziji v posesti, to bi jih naj branilo; ali je pravično, ali ne, zato ne vprašaj! Načelo je ravno tisto, kakor če cigan ukrade voz s konjem in se pelja z njim med prijatelje mu Mažare, — v posesti voza in konja je, pusti ga; kar ima, je njegova pravica!

Nemci se ne menijo za klic enega svojih učenjakov, ki pravi: „Kar je sto let krivično, pravično bilo še ni ne en sam dan!“ — Celo govor enega poslanca iz svojih vrst, Mengerja, ne gane nemških liberalcev, ki jim je rekel, da laže obstoji država, če ima slabe postave, kakor če veljavnih postav ne izpeljuje, ker to pobija v ljudstvu čut za pravico, s tem pa steber državnemu poslopu.

Pozabili so tudi že ti ljudje, da jim je presvetli cesar sam nekdanj očital „fakcijoznost“, to je: trmoglavna nestrpljivost z ljudmi drugega političnega mišljenja. Vse ne pomaga nič. Oni nočejo biti pravični, nočejo biti ljudomili!

Zdaj so pogreli staro laž, katere sami ne verjamejo, da je „pripravnica“ na celjski gimnaziji sama gola korist Slovincem. Pravijo, da slovensk deček, ki hoče priti v gimnazijo, bi leto pred prvim gimnazijskim razredom, tako ali tako moral nekam hoditi v šolo; torej, pravijo nadalje modri in resnicoljubni možje, kakor gospod c. k. adjunkt Wokaun v Celji, naj hodi v Celji v pripravnico, namesto v domačo šolo! — Tega pa ne povejo taki „prijatelji“ Slovencev, koliko slovenske stariše velja sin eno leto v Celji več, ko doma! Deset gld. na mesec je najmanjše, torej za 10 mesecev 100 gld. in 100 gld. je srednjemu posestniku denar, kateri njegovo družino boli vse žive dni! — S pripravnico in

LISTEK.

Turki na Štajerskem posebno v Celju in okolici.

Nekaj za poduk in kratek čas.

Austrijanska ah ti tožna,
Kelko ran prijela si!
Kake pa še, ah nadložna!
Grozno se pretijo ti!

Krempf, Dogd. štaj. zemle, str. 213.

Omenjenega leta so tedaj zopet občutili Štajerci turške udarce, kateri pa niso bili tako hudi kakor oni prejšnjih let.*)

Dve četi nevernikov ste se priklatali na Štajersko ter ste divjali po slovenskih trgih in vaseh. Prva truma je planila na Prekmursko ter je pobrala vse, kar je našla; kar pa ni mogla seboj vzeti je pokončala na mestu. Obiskala je tudi ljutomerski okraj, kjer je hudo pustošila in plenila in polovila mnogo kristjanov za sužnost.

Druga četa je razgrajala po radgonski okolici ter obiskala plenaželjna ondote vasi.

Ko so pa zopet imeli neusmiljeni Turčini svoje mavhe natlačene, potegnili so jo iz Štajerskega, kjer je zopet zavladal blagodejni mir, ki

*) V zadnji št. „Domovine“ naj se čita v predzadnji vrsti tega spisa mesto 1610. leta 1640.

je lajšal ubogih prebivalcev bolečine, ki so jih trpeli že toliko let.

A leta 1655. so se že zopet javile turške pošasti na Štajerskem, ki pa so samo mimogrede ropale po krajih okoli Radgone, končno pa so drville dalje tja na Oggersko, od koder so se drugo leto zopet povrnila ter še hujše, ko to leto razsajale po radgonski okolici.

Leto 1664. je zopet prineslo osodepolnih in hudih časov pa ne samo Štajercem ampak vsim Avstrijcem. Turki so sicer sklenili mir s cesarjem, ki pa je že leta 1661. nekako prenehal radi razprtij med vladarjem Leopoldom I. in sultanom glede sedmograške dežele, nasledki teh preprirov so bili zelo žalostni, ker so bili povod hudi vojski pri Sv. Gotthardu.

Leopold je dobro slutil, da bodo Turki zopet kmalu prijeli za orožje, zato je pa skrbel, da se kolikor mogoče dobro pripravi na bodoči boj. Zbiral je vojake in si priskrbljeval vsakovrstnih naprav, ki bi ga v vojski podpirale. Posamezna mesta po Avstriji je z nova utrdil ter jih obdal z močnimi stražami.

Pri vseh teh opravilih pa ga je podpiral z raznimi nasveti mož, ki se je že v tridesetletni vojski pridobil venec slave, — grof Montecuculi, ki je bil izvrsten in hraber vojskovodja.

Svoje vojne zmožnosti je kmalu znova pokazal, ko je združen s sedmograškim knezom

Kemenyjem, katerega je bil sultan odstavil in na njega mesto posadil Apafija, preganjal Turke tja proti Kalošu; ker sta pa začela glad in bolezen med vojaki razsajati moral se je Montecuculi zopet povrniti, Kemeny pa je ostal v Kalošu, kjer se je pozneje bojeval s svojim tekmečem a bil kmalu premagan in umorjen.

Leta 1663. se je zopet bojeval Montecuculi za cesarja. Meseca malega srpana istega leta namreč pripluje kakih 200.000 Turkov z velikim vezirjem na Oggersko, katere so vodili najspretnejše vodje. Ko pridejo do glavnega mesta ogrskega, ponudijo kralju mir, ako si ga hoče kupiti s 30.000 cekini na leto.

Ko se je na Dunaju raznesla vest o prihodu Turkov, je bilo vse prestrašeno. Ljudstvo je začelo obupovati, je popuščalo mesto ter bežalo daleč od rojstnega kraja, da bi se rešilo turških muk.

K sreči pa so se Turki podali najpopred proti Novim Zankom, da bi to trdnjavo vzeli. Ko je cesar to zvedel, sklical je zbor, na katerem se je posvetoval s svojimi svetovalci, kaj bi bilo najbolje ukreniti; tudi je poslal poslance na vse kraje, da bi prosili po sosednih deželah pomoči.

Nato je prevzel Montecuculi poveljstvo carske vojske, ki je štela kakih 60.000 mož.

z nemškimi učnim jezikom v gimnaziji silijo slovenske učence, da morajo eno celo leto biti dalje v celjskih šolah, kakor nemški otroci in nalagajo starišem slovenskim plačila za celo leto čisto po nepotrebnem in čisto — proti postavam!

Pravijo dalje, da se dečki v pripravničnem letu naučijo nemškega jezika popolnoma in da potem brez sprejemne preskušnje lahko stopijo v gimnazijo. Vemo pa dobro, da učenci iz pripravnice se ravno tako dolgo borijo z učnim jezikom nemškim, kakor dečki, ki pridejo iz slovenskih šol naravnost v gimnazijo.

Prilagoditev tedaj ne izpolnjuje svojega namena. Da pa sploh obstoji, je velika krivica Slovincem, ki imajo pravico do slovenskih gimnazij in do vredbe take, da slovenski otroci iz slovenskih ljudskih šol lahko naravnost prestopijo v gimnazije. Zdaj gre za to, da bi se v Celji odpravila pripravnica, ustanovila pa posebna spodnja gimnazija, v kateri bi se nekaj predmetov učilo v slovenskem jeziku z namenom, da se polagoma slovenski učenci naučijo nemščine in v višji gimnaziji lahko učili se z nemškimi učenci v nemškem jeziku. Taka naprava je v Mariboru in se obnaša izvrstno.

Nemcem ostala bi nemška gimnazija, kakoršna je, torej je upor Nemcev čisto brez vzroka.

Upirajo se prirojeni in s postavo zagotovljeni pravici Slovincem, delajo našim sinovom težave pri napredovanju v šolah, teptati nas hočejo še naprej!

Pravica in postava je za nas! Naj sklenejo v državnem zboru, kar hočejo, — naj slovensko nižjo gimnazijo v Celji Nemci tudi odvrnejo, zahteva se bo ponavljala močnejše in bolj obsežna, in majhna, pa ravno o načelih se sukajoča stvar slovenskega uka na celjski gimnaziji, mora, ako bi sedaj padla prej ali slej pokopati nasprotnike svoje v politični grob in prepričati odločilne kroge, da ni mogoče vladati Avstrije — z nepoboljšljivimi falcijoznimi!

Zadnja ljudska štetev in naše kmetske župnije in občine.

(Konec.)

Kaj nas uče ta števila? Kakošne posledice imajo za naš narodni razvitek? Ta števila nam nalagajo veliko pozornost, da si 1.) ohranimo svoje postojanke in 2.) zopet pridobimo, kar smo izgubili ali vsled lastne nemarnosti ali vsled prekanjenosti naših nasprotnikov. Mi dobro vemo, da je skoro povsodi naše ljudstvo, naše kmetsko ljudstvo brez izjeme slovensko, in vendar v mnogih občinah teh navideznih Nemcev kar mrgoli. Od kod to? V takih občinah je vsled ljudske zapanosti občinsko predstojništvo v nemških ali nemčurskih rokah. Radi tega se uraduje vse po

nemško, radi tega ni bilo težko pri ljudski štetvi najti vse polno „talmi“-Nemcev t. j. nepravih.

Mi smo za vsako občino ta števila priobčili. Od njih namreč pričakujemo, da bodo ta števila primerjali z dejanskimi razmerami. V tem slučaju se večkrat utegnejo prepričati, da so si števila prebivalcev z nemškim občevalnim jezikom v marsičem navskriž. Če je cerkev slovenska, šola slovenska (?); če prihaja v dotično župnijo več slovenskih časnikov in malo ali nič nemških; če ima župnija veliko udov družbe sv. Mohorja — tedaj je ona gotovo pristno slovenska. Od kod torej toliko in toliko „Nemcev“. V mnogih krajih bodo žalibog naši domoljubi našli, da slovenska narodnost spi ali da jo je že nemškutarija celó podkopala. V takih krajih bi naprosili naše domoljube, brez katerih ni morebiti nobena župnija več, da store vse, da se reši, kar je v nevarnosti. V takih krajih naj oni širijo našo knjigo, naše novine, naj širijo osobito knjige družbe sv. Mohorja; naj snujejo društva, bodisi bralna, pevska ali gospodarska društva. V katerih okrajih bodo naši domoljubi imeli več dela, to kaže sledeči pregled slovenskih in „nemških“ prebivalcev po spodnje-štajenskih sodnijskih okrajih. Kjer je komaj 1% (stotina) ali še manj „Nemcev“, kakor n. pr. v gornjegrajskem, šmarskem, vranskem in ptujskem okraji; ondi se nam za našo narodnost gotovo nič bati ni; tudi v takih krajih, kjer je za 2% do 10% Nemcev, ni bojazni; kajti ti „Nemci“ itak niso na kmetih, marveč le v središču okraja, v mestu ali trgu, in še ondi nimajo prave veljave. Večjo skrb nam pa nalagajo okraji, kjer je od 10% do 50% nemških občevalcev. Ti kraji so večkrat še v bližini in na meji naših nemških sosedov, kateri vedno bolj in bolj prodirajo čez naše meje. Taki kraji so osobito: Marenberg, Maribor, levi in desni breg, Slovenska Bistrica itd. Nam vzbujajo sicer večjo skrb le marenberški in oba mariborska sodna okraja. V teh okrajih sta okrajna zastopa in okrajna šolska sveta z mnogimi občinami vred v nemških rokah. So tudi v teh krajih nasejani naši domoljubi, a od njih ni slišati, da bi bili posebno delavni za blagor našega naroda. Naj bi jih torej nevarna osoda, v katerej je naše dobro ljudstvo, vzdramila k novemu čvrstemu delovanju!

Evo zanimivi pregled:

Sodnijski okraj	Število prebivalcev s slovenskim občevanjem	Število prebivalcev z nemškim občevanjem	Na koliko Slovincem pride en „talmi“-Nemec.
Gornjihrad	15371	18	854
Šmarje pri Jelšah	18534	106	174
Vransko	10374	71	146
Ptuj	46486	465	100
Kozje	18250	284	64
Sevnica	10460	187	56
Celjska okolica	36299	965	37
Ormož	18409	583	31
Sv. Lenart v Sl. g.	17418	563	30

Med tem časom pa so se zbrali Turki pri Ostrogradu ter so pobili na to pri Parkanu vojsko grofa Adama Forgača, kateri je hotel s svojo četo ujeti Turke in jim zabraniti nadaljno ropanje, grof sam si je rešil življenje, vojaki njegovi pa so bili večinoma pobiti.

Ker pa vezir ni takoj nadaljeval obleganja, je lahko Montecuculi poslal grofu Forgaču pomoči. Nato pa se Turki zopet približajo trdnjavi ter zahtevajo od grofa, da se jim uda in jim izroči trdnjavo. Ker pa se brani, začnejo jo hudo oblegati; celih 7 tednov je trajalo obleganje med tem ko so manjše turške čete neusmiljeno ropale in plenile po moravskih vaseh. Vse kar so našli neverniki, so pokončali in okoli 30.000 ljudi v sužnost odpeljali, druge pa so nečloveško mučili in končno umorili.

Po teh groznih opravilih pa so se zopet pridružili svojim bratom pri trdnjavi, katero so začeli z nova napadati in divje oblegati. Huda stiska nastane med obleganimi prebivalci, že so se hoteli udati, a njihovi poveljniki niso hoteli nič o tem slišati in so vsakega, ki bi se bil predrznil, sovražnikom se izročiti, takoj umorili.

Pa vse ni nič pomagalo. Turki so vedno hujše pritiskali in končno dne 26. kimovca istega leta Avstrijce premagali. Bližal se je sicer Montecuculi s pomočjo, a predno je došel do trdnjave, ga je zavrnil Mustafa, voditelj Turkov.

Ta vojska je imela za Avstrijce žalostne nasledke, a še hujši časi so se jim bližali, kar priča zgodovina prihodnjega leta.

Pač dovolj jasno so slutili Avstrijci, da še Turek ni končal svojih nečloveških napadov in pričakovali so že v kratkem novo vojsko, katera se je tudi spomladi prihodnjega leta vnela.

Montecuculi se je po izgubi Novih Zamkov utaboril pri Požunu in je zasedel otok Čalohez. Pogumno je zavračal turške čete, ki so se zopet približevale in hotele planiti na dunajsko okolico in mesto samo, kakor je naznanil veliki vezir, da pride namreč spomladi s 100.000 Turki na Dunaj.

A neugodno vreme ga je zavrnilo, da ni izpolnil svojih obljub, kar je Avstrijcem seveda toliko bolj koristilo, ker so se njihove razmere med tem časom dokaj izboljšale. Prišla je namreč med tem časom tudi iz Hrvatskega Dunajčanom pomoč.

Prihital je namreč grof Miklavž Zrinjski in se je združil z Montecuculijem. Z združenimi močmi sta moža napadla Turke ter sta jih pri Komornu dobro naklestila.

Dne 17. vinotoka pa je planil Peter Zrinjski na turške trume ter jih je tudi dokaj potolkel. A še ni dovolj. Ko Peter Zrinjski zve, da namestnik Ali-paša na Štajersko divjati ter deželo pustošiti, mu takoj hiti s kakimi 5000 dobro

G. Radgona	12204	410	29
Ljutomer	12832	469	27
Brežice	17483	721	24
Šoštanj	12344	520	23
Rogatec	11674	537	21
Laško	23335	1250	18
Konjice	20978	1581	13
Slovenjigradec	12688	967	13
Maribor levi breg	25359	2585	9
Slov. Bistrica	17290	2342	7
Maribor desni breg	17691	4823	3
Marenberg	10182	5384	2

Celjske novice.

(Sv. mašo zadušnico) za rajnega nadvojvoda Albrehta daroval je v Celji dne 23. februarja t. l. preč. g. opat Fran Ogradi z asistenco. Sv. opravilu prisostovali so vsi uradi in vojaštvo ter mnogo občinstva.

(Volilni shod) bode v nedeljo dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Ig. Cajhna na Teharjih. Pri tem shodu pojasnilo se bode volitcem zakaj nočemo starega odbora voliti.

Volilni odbor.

(Okrajni šolski svet celjski) je v svoji seji dne 28. febr. t. l. vzel na znanje razne rešitve in dopise vis. c. k. dež. šol. sveta n. pr. da so na podlagi tukajšnjega terno predloga imenovani: g. Stante Radoslav (iz Bizeljskega) za učitelja na Blagovno; gdč. Cidrih Marija (iz Petrovc) za podučiteljico na dekliško šolo v Št. Jurju. Imenoval je gosp. Kranjčiča M. za pomožnega učitelja v Dramlje in g. Pintarja J. za pomožnega učitelja na deško šolo v Št. Jur; razpravljal o tem, ali se naj Trnovlje vsolajo v šolo celjske okolice. Vis. c. k. ministerstvo je na tukajšnjo prošnjo glede šole v Ljubecni razsodilo, da se krajevne razmere še enkrat preiščejo ter potem konečno o usodi te šole sklepa; — predlagal terno za službo podučitelja na celjski okoliški šoli; — odobril račune nekaterih krajnih šol svetov za leto 1894. i. dr.

(Katoliško podporno društvo v Celji) dobilo je dovoljenje od vis. c. k. fin. ministerstva za loterijo in bode izdalo 10.000 srečk po 1 gl. ali 2 kroni. Čisti dobiček porabil se bode za razširjenje dekliške šole v Celji, katero vodijo čast. šolske sestre. Srečke razposlale se bodo še ta mesec raznim rodoljubom v razprodajo in se ti že naprej prosijo, da blagovole storiti kar jim moč, razpečati srečke prej ko prej, ker se bode z graditvijo šole pričelo že letos v počitnicah. Dobitki bodo praktične vrednosti in se dobrotniki in prijatelji naše dece prav pristrčno prosijo, take predmete darovati za omenjeni dobrodelni namen ter iste poslati vč. mil. g. opatu Franc Ogradiju, dr. Josipu Vrečko ali pa Dragotin Hribarju v Celji. Darila izkazala se bodo posebej v primernih terminih v naših časnikih.

(Nemška enakopravnost). Ako bi stvar ne bila pretesna, mislil bi človek, da je to bila le

oboroženimi vojaki nasproti ter ga napade in v več urnem hudem boju premaga in mnogo njegovih vojakov pobije.

Tako je obvaroval to leto Peter Zrinjski prestrašene štajerske prebivalce novih udarcev, novih ran, kateri pa so jih kljub temu drugo leto zadeli.

Žalostni dogodki, ki so se vršili na Ogrskem, napolnili so tudi polagoma sosedne države s strahom pred Turki. Posebno Nemci so se začeli gibati in misliti na prošnje avstrijskih poslancev. Začeli so se oboroževati ter so se pridružili Avstrijcem; prepričani, da je tudi njihov položaj odvisen od tega, kako se bo Dunaj branil pred sovražnikom. Okoli 54.000 dobro oboroženih vojakov se je tedaj združilo s cesarsko vojsko.

Zgled Nemcev so posnemali kmalu tudi Francozi in so poslali 4000 pešcev in 2000 konjikov, katere je vodil grof Coligny.

Tudi druge države so obljubile pomoči, pa le samo obljubile, zakaj, ko je prišel čas, da bi morale spolniti obljubo; se niso brigale za stiskane sosedne.

Dobro pomoč pa je dobil cesar tudi na Italijanskem. Papež sam mu je obljubil 700.000 zlatov in razun tega še deseti del vseh cerkvenih dohodkov, ki so mu prihajali iz dednih dežel.

Ta papežev zgled je posnemala tudi Genova in je obljubila 40.000 gl.

predpustna burka, kar je kvasila v svoji jezi „N. Fr. Presse“, ta stara slovanska sovražnica, pustno nedeljo o štajerskih slovenskih poslancih pri priliki, ko se je kakor petelin repenčila zoper Hohenwartov klub, ki noče odstopiti od celjske gimnazije. Kakor je že prej moravskim poslancem očitala, da so se zoper § 19 temeljnih postav pregrešili, ker so glasovali za to, da se ima drugi deželni jezik (češki) učiti na srednjih nemških šolah; tako očita zdaj štajerskim nemškim konservativcem, ki so gledé spodnještajerskih srednjih šol in slovenščine isto predlagali. Glejte, kako logiko in pravico pozna ta židovsko-liberalni list! Če se dijaki uče 2 uri na teden ali kaj tacega drugi deželni jezik, je to njemu zoper § 19; če se uče pa vsi predmetje v drugem deželnem jeziku (n. pr. slovenski dijaki v Celji, Ptuj), pa to ni zoper § 19. — Da tak list v svojem sovraštvu do Slovanov politiko naših slovenskih poslancev imenuje „Dynamitardenpolitik“, da imenuje slovensko politiko le „slovensko ošabnost“; je čisto naravno, čeravno je to strašansko obrekovanje in grozovita predrznost za list, ki je zdaj prvo in največje glasilo nesrečne koalicije. Ali je to zahvala za to, da je še veliko slovenskih poslancev v tej prečudni družbi?

(Javni napisi in pečati javnih oblastij na Slovenskem). Prav važen sklep je storil v tem obziru državni zbor 28. svečana t. l. Naš gosp. poslanec Vošnjak je namreč nasvetoval, da državni zbor zahteva od vlade, da imajo poštni uradi na Slovenskem tiskovine tudi s slovenskimi besedami. Podpirala sta ga goriško-slovenski poslanec dr. Gregorčič in Mladoček Kaizl. Nazadnje pa je državni zbor v tej zadevi na predlog nemško-liberalnega poslanca Russa sprejel ta-le sklep: „Vladi se stavi zahteva, da v večjezičnih pokrajinah po potrebah prometa, take uradnike in služabnike na stavlja, ki so zmožni jezikov tistih pokrajin, in pripravi uradne tiskovine in napise v teh jezikih. — Torej je državni zbor ministru za slovenske dežele naložil slovenskonemške napise na uradnih hišah in slovenskonemške tiskovine, torej tudi pečate, — s tem pa tudi odobril postopanje vlade v Istri in na Primorskem, kjer so se zaukazali večjezični napisi. — V Celji ima c. kr. pošta, c. kr. okrožno in c. kr. okrajno sodišče samonemške napise in pečate, na celem Spodnjem Štajerskem so napisi na železnici samo nemški. Zdaj bomo torej za zahtevo slovenskih napisov imeli državnozbornsk sklep in držali se ga bomo ter ponovili v svojih zastopih sem spadajoče pravične zahteve svoje. — Čuden odgovor pa je dal minister trgovine, grof Wurmbbrand, gospodu Vošnjaku. Rekel je namreč, da ni vedel, da je kje kaka pritožba se povzdignila. Gospod grof je slabega spomina in še mlad minister. Za celjski okrajni odbor n. pr.

pred nekaj več ko dvema letoma je gospod vitez Berks prednašal želje Slovencev po slovenskih napisih na Savinski železnici, isto je zahteval šoštanjski okrajni odbor, pismoshramba njegovega ministerstva pa ima celo kopo prošenj in pritožeb, tudi celjskih Slovencev, eno zavoljo slovensko-nemških napisov na celjski pošti.

(Vstrelil se je) poštni oficijal Avgust Sadnik, službujoč pri pošti v Celji. Bil je že delj časa otožen in dne 1. marca odpeljal se je v Laški trg ter tam končal življenje. Pravega vzroka samoumora se ne ve, pač pa se sodi, da se mu je zmešalo.

(Maškerada „Celjskega Sokola“), ktera se je vršila v prostorih celjske čitalnice, dne 24. svečana t. l., uspela je nepričakovano sijajno. Res dobro jo je pogodil odbor, kateri je letos običajno maskerado priredil pod naslovom „Ženitovanje na Teharjih“, ter jej s tem dal enotno vodilno misel in dobro je izvršil to svojo idejo. Čitalniške dvorane ozaljšane primerno vodilnej misli vse zabave, so se kmalu napolnile raznih mask. Cela četa vitezov iz celjskega gradu je prihitela in videti je bilo, da osoda celjskega grofa Urha drugih vitezov ni ostrašila, kajti neprenehoma sukali so se okoli vrlih kmečkih deklet, oblečenih v raznih starinskih nošah, celo Mlinarjevega Janeza, kateri je ponosno korakal s svojo nevesto se niso več bali. Sicer pa so bili tudi kmečki fantje prav dobre volje ter vitezom niso zamerili, raje so se držali pri „Cajhnu“, kjer je točil rudečenosi krčmar, ter imel vedno toliko gostov, da je bil gotovo zadovoljen. Saj so ga včasih obiskale tudi razne „Poljakinje“, „Rumunke“, „Srbkinje“, „Španjolke“, ciganke, ktere so se sicer v družbi mnogoštevilnih „Sokolov“ vrtile po plesni dvorani. Da pri tem imenitnem ženitovanju tudi berača ni manjkalo, razume se samo ob sebi, upamo, da je bil zadovoljen z miloščino, ktera mu je padala v klobuk. Celo ponosna „Diana“ je prišla iz Olimpa pogledat si, kako se vesele zemljani. Tudi krasna „Poljakinja“ in „bonbonček“, „Hrvatica“ in „prodajalka ovetlic“ ter nevarna „osa“, kakor cela vrsta drugih lepih „krajink“ iskalo je zabave pri „ženitovanju“ ta večer. In veselili so se vsi, tudi društveni blagajnik je kazal radovoljno lice, ker je videl, da se mu ni bati zgube, temveč, da bode še tudi za njega nekaj ostalo. Naeñkrat minula je vesela noč in ko smo se začeli razhajati, prestrašili smo se nekoliko, kajti danilo se je uže. Vendar nikomur ni bilo žal, saj se je vsakdo res krasno zabaval, in enoglasna je bila sodba, da je ta maškerada prekosila vse svoje prednice.

(Pisarna okrajnega zastopa celjskega) predstavila se je s 1. sušcem t. l. nad kavarno „Europo“, Graška cesta št. 4. Uradni dnevi so torej in petek dopoldne od 8—12 ure.

(Za slovensko gimnazijo v Celju) vložile so prošnjo na državni zbor v zadnjem času še

občine: Slatina, Donati, Sv. Rok, Žitale, Črmožiše Nadole, Dobrina, Kočice, Stoprci, Sv. Florijan na Boču, Žusem, Podsreda, Gorjana, Križe, Koprivnica, Veliki Kamen, Mrčna sela, Planinska ves, Loka, Št. Vid na Planini in Golobinjek.

(Zaupnice). Vsak dan skoraj prihajajo slovenskim poslancem pisma in brzjavni od občin, okrajnih zastopov in političnih društev, v katerih odobrava slov. narod odločen korak teh poslancev, da so obrnili hrbet nam Slovincem skrajno sovražnemu Gradcu ter zapustili deželni zbor. Tako je prejel g. dr. Jos. Sernec od občine trga Št. Jurij n. j. ž. dopis, da je občinski odbor v svoji seji od 24. febr. enoglasno izjavil, da jim izreka srčno zahvalo za odločen korak; istotako od občine Št. Pavel v Sav. dolini. G. dr. Ivanu Dečku, pa je naznanil okrajni odbor v Gornjemgradu brzjavno, da je okrajni odbor v svoji seji od 25. febr. sklenil slov. deželnim poslancem zahvalo in popolno zaupanje; istotako zastop trga Mozirje v seji od 28. febr. in občina Globoko pri Brežicah v seji 24. februarja t. l.

Spodnještajerske novice.

(Sv. maše zadušnice) za pokojnega nadvojvoda Albrehta darovale so se, kakor nam prihajajo poročila, po vsem Spodnjem Štajerskem. Blagi nadvojvoda bil je mnogim poznan od zadnjih vojaških vaj, ki so se vršile okoli Celja ko je takrat bival dalj časa med nami.

(Glediški oder na kmetih) se udomačuje dan na dan bolj in da ne zaostaja spretnost diletantov, kakor tudi zanimanje občinstva za mesti, dokazal je zopet dne 24. svečana t. l. zabavni shod ženske podružnice sv. Cirila in Metoda za Škofjo vas in sosese, ki se je priredil na Ljubečnem „na Varožu“. Igrala se je mej drugim tudi: „Naj si pa bo!“ in „Stotnik in njegov sluga“ (šaljiv dvogovor) jako lepo in občinstvo, bilo ga je nad stopetdeset, je burno odbravalo igranje.

(Vitanje.) V sredo dne 27. februarja t. l. zbralo se je kakih 100 možakov, katerim smo naznanili razglas naših deželnih poslancev. Vsi so odobrvali odločni korak naših zastopnikov in se jim je izreklo popolno zaupanje. Na to je govoril g. I. Belé, potovalni učitelj, o gnojenju in o sadjereji, kar so navzoči z velikim zanimanjem poslušali.

(Županom v Velenju) je bil dne 20. februarja soglasno izvoljen veleposestnik in trgovec gosp. Vinko Ježovnik, njegovim namestnikom zdravnik gosp. Fr. Skubic. Starašine pa so gg.: K. pl. Adamovič, A. Rotnik, J. Lahovnik in Jos. Skaza.

(Učiteljska zborovanja). V nedeljo 3. t. m. ste zborovali celjsko in ptujsko učiteljsko dru-

Tudi po Avstrijskem so se pridno nabirali vojaki in kmalu je bilo 35.000 mož skupaj. Vsa cesarska vojska je štela po poročilu zgodovino piscev 70—80.000 mož, a na turški strani je stalo 150.000 mož.

Ko so se povrnili cesarski poslanci, ki so prosili po sosednih krajih pomoči, sta se začela Miklavž Zrinjski in Montecuculi posvetovati kako bi celo vojsko vodila.

Predno pa sta se moža zjedinila, je že odišel Hohenlohe na cesarjevo povelje meseca prosinca iz Ptuja v Novi Zrinj, kjer so se mu še pridružili Ogri, katere je vodil grof Batthiani, in Bavarci.

S to vojsko, kakih 23.000 mož, premagal je trdnjavo Breznico ob Dravi in potem Bobovec, kjer je bilo okoli 12.000 Turkov zbranih, katere je večinoma pobil in veliko njihovega blaga pridobil.

A ni še bil s temi uspehi zadovoljen, ampak se je dalje pomikal ter vzel Barč in napadel še meseca prosinca Pečuh, katerega je z ognjem pokončal.

A še več hoče Zrinjski, zato gre dalje, pokonča most: ki je vezal Beligrad z Budo; končno pa je prišel v Siget, kjer pa se zaradi hude zime ni dolgo mudil, ampak je odrinil z vsem, kar je dobil na potu, nazaj na otok Čalokez.

Zrinjski si je s tem junaškim postopanjem nabral nevenljivih zaslug, razdražil je pa tudi Turke tako, da je sklenil turški vezir, še po zimi boj pričeti. Pa ni se mu posrečilo, zakaj komaj je prišel do Mitrovice, se je že zopet povrnil na poročilo, da Zrinjskega ni več tam.

Da bi Turki zopet imeli prehod čez Dravo, začeli so znova napravljati most, ter so ga kmalu končali. Okrog novega mostu so postavili močno stražo, katera naj bi ga varovala pred sovražnikom.

Med tem časom pa se je Zrinjski pripravljaj na obleganje Kaniže. Akoravno ta novi načrt Montecuculi-u ni bil po volji, se je vendar pri čelo obleganje, katero pa se je ponesrečilo, glavni vzrok je bil nejednost voditeljev in pa nepoznano krajevje okoli Kaniže. Okoli trideset dnij so se trudili oblegovalci, da bi premagali trdnjavo, a ker niso imeli pripravne lege za topove in tudi ne potrebnega streliva so bili njih poskusi in trudi zaman. Ko se konečno tem nezgodam še pridruži nov sovražnik, glad in ko se približa veliki vezir s 40.000 možmi in 100 topi, da bi rešil oblegano Kanižo, so zapustili trdnjavo ter so odrinili v Novi Zrinj.

Meseca velikega travnika pa se povrnejo Turki z velikim vezirjem čez nam že znani most ter planejo na Novi Zrinj, kjer so bili Zrinjski, Hohenlohe in Strozzi s kakimi 20.000

možmi. Da bi si odprli pot na Štajersko, napadejo Turki trdnjavo.

Avstrijci so bili o grozni stiski in če bi ne dobili še v pravem času pomoči, morali bi se bili udati sovražnikom. A k sreči je prišla pomoč. Montecuculi je prišel meseca junija s 30.000 možmi ubogim oblegancem na pomoč. Pa kakor že poprej večkrat, tako se tudi sedaj vojskovodji nista mogla sporazumeti glede napada in nasledek nejednosti je bil, da so Turki kljub pomoči, katero so dobili Avstrijanci od Nemcev po grofu Ludoviku Viljemu, in Francozov, katere 6000 mož, — je vodil grof Coligny; končno premagali Novi Zrinj in ga neobzirno razdjali.

Po tem razdjanju je poskusil vezir Ahmed Köprili pri Körmendu prekoračiti Rabo pa se mu ni posrečilo. Takoj mu je bil Montecuculi za petami in pa velika nemška četa, ki je prihitela, čez Radgono Avstrijcem na pomoč. Montecuculi-u se je še med potem pridružila francoska in ogerska vojska. Zadnje je vodil Nadasdy.

Dne 26. mal. srpana je dospela avstrijska vojska do že omenjenega mesta ter je zapodila Turke, ki so ravno istega dne prišli do Rabe.

A neverniki še niso mirovali, ampak so še enkrat poskusili svojo srečo ter so skušali pri Czakanu priti čez reko, a zopet jih cesarska vojska zapodi. Ko je videl veliki vezir, da so vsi poskusi zastoj, zapustil je Rabo ter se podal s

štvo; v četrtek, 7. t. m. pa zborujete mariborsko in slovenje-bistriško učiteljsko društvo.

(Priznanje in zaupanje) svoje je izrekel štajerskim slovenskim poslancem okrajni zastop v Gornjemgradu in več slovenskih občinskih zastopov, n. pr. v Št. Juriji na j. ž. v Globokem in dr. Enaka priznanja prihajajo vsaki dan, kar je dokaz, da ljudstvo dobro pozna naše razmere in ve, da dokler smo odvisni od Gradca in nemških Štajercev, nam ni pričakovati pravice in kaj boljšega bodisi na gospodarskem bodisi na političnem polju.

(Občina Kokarje) sklenila je peticijo na državni zbor v zadevi celjske slovenske gimnazije, ob enem je obč. zastop v svoji seji 21. februarja enoglasno izrekel priznanje deželnim poslancem na odločnem koraku, da so zapustili dež. zbor.

(Občinski odbor v Jurkloštru) je v svojej seji dne 24. svečana navzlic strastnemu ugovarjanju nemškega in protestantskega grajščaka, župana Geipla in njegovih dveh somišljenikov s 15 proti 3 glasom sklenil uložiti prošnjo na državni zbor za ustanovitev obljubljenе slovenske gimnazije v Celju. Tako so ti odborniki pokazali, da se v najvažnejšij zadevi vendar ne vjemajo s svojim sicer priljubljenim županom. Živeli!

(Peticijo) za slov. nem. gimnazijo v Celju in za preosnovo dom. zakona je poslala 20. febr. občina kostričniška.

(V Doliču pri sv. Florijanu) se bode za 3500 gld. razširilá šola. Kdor hoče delo prevzeti, naj se oglasi do 9. marca t. l.

(Iz Dola). Ravnokar razposlala je naša posojilnica svoj letni račun in bilanco za prvo upravno leto 1894. Številke govore, da je mladi zavod lahko zadovoljen s svojim vspehom. Prometa je imela posojilnica 65.146 51 gld. Deležev ima vplačanih za 970 gld. po 2 gld. eden. Hranilnih vlog dobila je za 26.002 16 gld., od katerih je bilo zopet vzdignjenih za 2256 gld. Posojil je bilo 19 v znesku 6158 gld., od katerih je bilo zopet troje vrnenih v znesku 435 gld. Ostale vloge so se pri drugih zavodih naložile. Celo čistega dobička si je nekaj posojilnica prigospodarila, namreč 24 65 gld.; ta se je vsled sklepa občnega zbora rezervnemu fondu prištel, ki znaša zdaj z vstopnino vred 122 23 gld. Tekoče leto bode znabiti še boljše, ker se vedno več prosilcev oglašá. Želeti bi pa bilo, da bi ji tudi sosede onkraj Ojskega blagovolili biti nekoliko bolj naklonjeni. Ustanoviti zdaj posojilnico v Trbovljah bi bilo, če družega ne, vsaj popolnoma nepotrebno.

(Lepa vzgoja). Poroča se nam iz Sevnice, da so otroci nemške šole na pustni torek hodili po gostilnah in tam plesali do 12. ure po noči. No, ti bodo kmalo zreli. Nemški šoli pa je čestitati na taki vzgoji.

(V Brežicah) se ustanovi baje v jeseni že nemška šola. Ne bo rešila nemška šola brežkih nemškutarjev ne; slabe politične stranke zginejo, poginejo prej ali slej, naj se jih še tako podpira ali ne.

(Posojilnica v Brežicah) je imela v prvih dveh mesecih svojega poslovanja gld. 24.532 76 prometa.

(Shod katol. polit. društva na Slatini). Dne 17. februarja je deželni poslanec dr. Fr. Jurtela na obilno zbranem shodu katol. polit. društva na Slatini, poročal o razmerah v štajerskem deželnem zboru ter navajal vzroke, ki so slovenske poslance prisilili, da so zapustili deželni zbor. Zborovalci-volilci so pritrdili poročilu poslančevemu ter sklenili to-le resolucijo: „Slovenski volilci zbrani na shodu katol. polit. društva pri sv. Križu poleg Slatine, opirajo se na današnje poročilo svojega poslanca gospoda dr. Fr. Jurtela in na oklic vseh slovenskih poslancev štajerskih z dne 8. febr. 1895, odobravajo popolnoma izstop teh poslancev iz deželnega zbora; izjavljajo, da je bil to jedino primeren odgovor na ves slovenski narod žaleče postopanje nemško-nacionalne in liberalne večine deželnega zbora; pričakujejo, da slovenski poslanci ne odnehajo, marveč, da nadaljujejo z vsemi silami in vso odločnostjo, borbo za enakopravnost in enakoveljavnost Slovencev ter slovesno obljubijo, da jih bodo povsod in vselej neomahljivo podpirali, po geslu: Vse za vero, dom, cesarja“.

(Obrtniška zadruga na Slatini) je sklenila v seji dne 24. februarja t. l., da morajo rokodelski učenci obiskovati ob nedeljah krščanski nauk ter se pri oproščenju izkazati s spričevalom, ker drugače jih zadruga ne bode oprostila.

(Nemšk poštni pečat) ima pošta Tekavevo in Slatina; druge pošte pri nas pa imajo dvojezične. Čudno je, da le ti dve pošti hočete biti raje bolj razumljive Berolinu, kakor pa nam slovenskim Štajercem.

(Ljudski shod pri Sv. Lenartu v Slov. Goricah) priredili so meseca februarja slovenski poslanci gg. dr. Gregorec, dr. Radej in Robič. Državni poslanec dr. Gregorec je pozdravil vse navzoče, ki so se zbrali v prav obilnem številu od daleč in iz bližine, s slovenskim lepim krščanskim pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ ter je naznanil, da je povod današnjega ljudskega shoda izstop slovenskih poslancev iz deželnega zbora v Gradcu. Prvi je govoril kot starosta dr. Radej o delovanju slovenskih poslancev štajerskih v deželnem zboru. Koncem je dokazal, da so bili prisiljeni slovenski poslanci zapustiti deželni zbor, ker je to zahtevala njih čast in čast naroda, saj se z ljudmi, ki bi Slovence radi potisnili pod klop, ne da občevati. — Gospod poslanec Robič je prav temeljito pojasnoval koristi, koje bi imel osebni davek za kmečki stan in za celo deželo. Koncem govora pa je gospod

poslanec dokazal, da bi bile nove komisije za revizijo zemljiškega katastra v smislu, kakor so za-nje slovenski poslanci glasovali, res koristne za vse kmetovalce. — Gospod državni poslanec dr. Gregorec pa je govoril prav prepričevalno: 1. o novem domovinskem zakonu, 2. o enakopravnosti, kjer je bičal posebno ljubezen nemškega uradovanja in nemških napisov, in 3. o novi volilni reformi, ki naj bi Slovincem pomagala do enakopravnosti. — Bog daj, da bi vsi te trdne sklepe, pokazati se odločne katoličane in odločne Slovence, nosili vedno tako živo v svojih prsih, kakor smo tu sklenili navdušeni od svojih vrlih gg. poslancev.

(V Gornji Radgoni) prosijo svoje davkarije. Prav imajo, ker so uradniki v radgonski davkariji le nemščine zmožni. Ker višje finančne gosposke to zadevo preiskujejo, utegnejo vstreči stanovalcem tega edinega slovenskega okraja, kateri nima še svoje davkarije.

(Narodna čitalnica v Ptujih) je za 32. društveno leto 1895 izvolila sledeče gospode v odbor: predsednikom Anton Gregorič, podpredsednikom Simon Oschgan, tajnikom Rudolf Sigl, blagajnikom Josip Zelenik in odbornikom dr. Anton Brumen, Luka Kunstek, Ivan Langerholz, Marko Pavlinič, Ivan Sedlaček, Franc Zopf in Dragotin Zupančič.

(Kako se slovensko nauči). V Ljutomeru imeli so več let nemškutarkega odvetnika, ki ni hotel nikdar slovensko uradovati, pač pa je rad pri vsaki priliki ktero zoper Slovence povedal. Odkar pa se je tam naselil odvetnik dr. Rozina, naučil se je tudi nemški odvetnik slovenščine in zdaj je že nekaj kupnih pogodb skoval po nekem slovenskem „šimeljnu“. Zadovoljni smo s tem spokorjenim grešnikom, samo to ga še prosimo, naj vzame tudi slovnico v roke in naj piše vedno pošteno slovenščino in ne tako, kakeršne se je naučil od dekline v Ločah pri sv. Duhu.

(Šolstvo). Deželni šolski svet je odločil, da se pri Sv. Barbari v Haložah ustanove trije razredi za dečke in trije razredi za deklice. Podučitelj pri Sv. Križu pri Slatini, gosp. Fr. Lovrec, je imenovan za učitelja v Olimljah.

(Na mariborski vinorejski šoli) se bode od 6.—9. marca kazalo in razlagalo cepljenje, rez in gojitev ameriških trt.

(Štajerska kmetijska družba) šteje na Spodnjem Štajerskem le 16 podružnic s 762 udi. Vsaj se bode še to malo število skrčilo, ako se glavni odbor na nas Slovence in na naše narodne in gospodarske razmere ne bode bolje oziral.

(Iz Celja) se nam piše: 2. t. m. je priredilo tukajšnje kazinsko društvo dosedajnemu, kot višji državni pravdnik v Trstu odhajajočemu predsedniku celjskega okrožnega sodišča, g. dr. Gertscherju, „vajte“ h kateremu so bili povabljeni vsi udje kazine razun teh vsi sodniški in državno-pravdni uradniki celjskega ali spodnje-štajerskega sodnega

svojo mnogoštevilno četo v bližino cistercijanskega samostana ne daleč od Sv. Gottharda oddaljenega, kjer je bil kraj zelo pripraven za bitko, katera se ni mogla dalje odlagati.

Montecuculi je že poprej premišljeval, kako bi se bilo najboljšje bojevati in je že dne 30. malega srpana napravil načrt, v katerem je natančno posameznim oddelkom naložil gotova opravila. Kakor že večkrat poprej, tako je tudi zdaj, trdno upal, da bode zmaga njegova, čeravno je njegova vojska primeroma turške le zelo slaba.

Vse je že pričakovalo odločilnega udarca, a vendar je še nekoliko časa izostal. Veliki vezir se je namreč začel poganjati zopet z Reningerjem, cesarskim poslancem, o miru. Ker pa vezir ni hotel sprejeti cesarjeve pogoje, razrušila se je cela stvar, in odločilni boj se je pričel.

Turki so stali na desnem bregu Rabe, Avstrijci pa na levem. Ker pa je bila Raba na tem mestu zelo plitva, prebredli so jo nekateri Turki med njimi tudi vezir, ter so prišli na levi breg, ne da bi jih bili avstrijski vojaki zapazili. Niso se še dobro zavedli, ko so jim že bili trinogi za hrbtom, kateri so jih takoj napadli, da bi tako med tem časom ostali Turki prekoračili reko.

Prišedši na levi breg utaborili so se neverní divjaki pri Mockersdorfu, potem pa so napadli grofa Hohenlohe in njegove čete ter ga zapodili v beg.

Ker se jim je prvi napad tako dobro posrečil, dobili so še večji pogum, so napadli četo za četo ter so morili in klali cesarske vojake, da je bilo strašno.

A dolgo jih ni spremljala sreča, zakaj vojvodič Karol Lotariški se jim je postavil v bran ter jim zabranil pred daljnim razsajanjem.

Nato še prihiti Montecuculi s hriba, na katerem je pričakoval sovražnika, na pomoč ter napade ostale turške čete ter jih zapodi nazaj proti Rabi.

Druge turške trupe pa so med tem časom napadle Coligny-a in ga hudo pritiskale.

Končno se je že Avstrijcem hudo godilo, zakaj Turki so se vedno bolj množili in jih vedno hujše napadali. Pa, še enkrat se združijo vse cesarske čete ter planejo z groznim kričem na sovražnike in — zmagali so, ter so pobili premagane Turke pred seboj, kateri so bežali v največji zmešnjavi iz bojišča; okoli 10.000 jih je poskakalo v vodo in se utopilo.

Drugi pa, 7000 mož, so pokrivali bojno polje, kjer jih je zadela grozna smrt. Ostali pa, ki so ubežali mečem avstrijskih vojakov, kakih 30.000 konjikov, so zapustili 15 topov in 40 zastav na bojišču ter so zbežali.

To je kratek opis vojske, ki se je vršila dne 1. velikega srpana leta 1664. pri Sv. Gott-

hardu, katera je spletla kristjanom nevenljiv venec sijajne zmage, katere se je razveselilo vse krščanstvo, kar nam potrjujejo razna opravila, ktera so se vršila vsled te srečne bitke po vsem krščanskem svetu.

Že dne 2. velikega srpana se je darovala na bojnem polju sv. maša v zahvalo v pomoč od Boga in pa pela zahvalna pesem. „Te deum laudamus“. Ne dolgo po tem se je postavila na tem mestu kapelica kot spomin na srečno zmago. Po vseh krajih so postavljali podobe nebeške kraljice in so se ji zahvaljevali za pomoč, ki jo je poslala iz neba. Tudi Štajerci so postavili v Ptuj pred minoritsko cerkvijo lepo podobo Marijino v zahvalo, da je rešila štajersko deželo divjih trinogov. Stroške za njo je poravnal lastnik Borla grof Jurij Friderik Sauer.

Tudi vojaki, ki so prelili kri za domovino, so dobili pozneje dostojni spomenik, ki se jim je postavil na bojišču z napisom v štirih jezikih.

Po udarci pri Sv. Gotthardu so se ostali Turki razkropili na vse strani, ter so povsod kamor so prišli, ropali in plenili. Prišli so tudi na Štajersko ter so obiskali med silnim ropom ljutomerske gorice in njih okolico. Vse kar so našli, so pograbili ter spravili v potne torbe. Ubogi prebivalci so se skrivali po varnih brlogih pred krutneži, ki so tako divje razsajali.

okrožja, politični uradniki in profesorji celjski, pa nobeden slovensk odvetnik in nobeden notar iz Celja. Predsednik Gertscher, katerega „objektivnost“ in „državljansko modrost“ so listi, kakor „Deutsche Wacht“, „Tagespost“ itd. črez vse hvalili, pokazal se je ta večer te hvale popolnoma vreden. Kajti rekel je v svojem slavnostnem govoru na adresu navzočim nemškonačionalnim celjskim meščanom, da je njih postopanje čisto opravičeno. S tem in s spretjem te odhodne slavnosti sploh je dosedanji najvišji sodnik spodnještajerski odobral tudi politično delovanje celjskih Nemcev, katerih prva skrb je teptanje in pobijanje postavnih političnih pravic in socialno zaničevanje slovenskih someščanov in sodeležanov! To je naglašal dr. Gertscher pred zbranim sodništvom svojega področja in s tem oznanjeval podrejenim sodnikom kot pravi politični evangelij celjske „Deutsche Wacht“ in hvalil politično in socialno zatiranje Slovencev! — Strmeli smo, ko smo to izvedli! Take breztaktnosti pri Heinricherju nismo nikoli doživeli. Odločno pa tudi moramo protestovati proti takim nastopom državnih, tudi tako visokih, in če tudi sodniških uradnikov! Ako bo to dovoljeno, bode zaupanje v sodnike pri spodnještajerskih Slovencih v kratkem popolnoma izginiti moralo

Druge slovenske novice.

(V proslavo cesarjeve petdesetletnice) je sklenil kranjski deželni zbor sledeče: 1. Povodom praznovanja 50letnega vladanja Nj. Veličanstva cesarja Frančiška Jožefa I. ustanovi dežela 50 ustanov po 50 gl. za revne, hirajoče osebe, ki imajo na Kranjskem domovinstvo, in odloči dalje svoto 500 gl. za sirotinske namene. 2. Deželnemu odboru se naroča, da v prihodnjem zasedanju predloži statut o obeh ustanovah ter stavi primerne nasvete glede družih odredb, katere se bodo izvršile povodom praznovanja 50letnice vladanja Nj. Veličanstva.

(Kranjska kupčijska zbornica) je zopet izvolila za predsednika g. J. Perdanā in za njegovega namestnika g. A. Kleina.

(Kranjska kmetijska družba), ki se že od nekdanj s svojo vstrajno marljivostjo odlikuje, osnovala je v poslednjih mesecih že več novih podružnic, n. pr. v Gorjah pri Bledu, Studencu pri Postojni, v Velikih Lašicah in v Predosljah pri Kranji.

(Dve peticiji) uročila je mestna občina ljubljanska zastran premestitve promet. vodstva iz Beljaka v Ljubljano, namreč: jedno na trgovinsko ministerstvo, drugo na glavno direkcijo av. drž. železnic.

(Slovenske posojilnice in hranilnice l. 1894.) Nova posojilnica na Doli pri Hrastniku je imela že v 1. letu svojega poslovanja 65146 gl. prometa, 24 gl. čistega dobička in 97 gl. prihranjene zaloge. — Računski sklep 22 let stare posojilnice pri Sv. Jakobu v Rožu na Koroškem za dobo od 1. sept. 1893. do 1. sept. 1894. kaže 352802 gl. prometa, 231 gl. čistega dobička in 10307 gl. prihranjene zaklada. — Bek-

štanjnska posojilnica v Ločah na Koroškem je imela v svojem 9. upravnem letu 163120 gl. prometa, 143 gl. čistega dobička in 2744 rezervnega fonda. — Nabrežinska posojilnica je imela v svojem 7. upravnem letu 11440 gl. prometa, 30 gl. čistega dobička in 150 gl. rezerve.

(Koliko se povžije piva na Kranjskem?) Kakor povzamemo uradnim listom, skuhalo se je leta 1894. na Kranjskem 84.695 hektolitrov piva, 8.848 hektolitrov manj, nego leta 1893. Piva skuhanega na Kranjskem, izvažajo se približno 10.000 hektolitrov, ter je ostalo lansko leto okolo 75.000 hektolitrov. Temu se pa mora še prišteti iz družih kronovin (posebno iz Štajerske) uvažano pivo, ki znaša na leto približno 30.000 hektolitrov. Skupno se torej povžije na Kranjskem okolu 105.000 hektolitrov piva in sicer v Ljubljani približno 20.000 hektolitrov, ostanek 85.000 hektolitrov pa na deželi. Pivovaren imamo na Kranjskem 9. Polovico vsega kranjskega piva skuha pivovarna bratov Koslerjev v Šiški.

(Proti nevarnosti povodnji) je izdala deželna vlada kranjska razglas na okrajna glavarstva v Ljubljani, v Kranju, v Litiji, v Krškem in v Postojini, da natančno opazujejo naraščanje Save in Ljubljanice in njihovih pritokov ter poročajo brzojavno o vsaki preteči nevarnosti. Pri veliki množini snega se je namreč bati, da nastanejo povodnji, ako se vreme prevrže in začne sneg hitro kopneti, kakor ravno letos.

(Č. g. župnik) na Sv. Anem blizo Radeč, Andr. Ramoveš, je dobil župnijo v Dobrepoljah pri Vel. Lašicah.

(Nezgode) na južni železnici. V Lazah je bil nedavno vlak ob vlak trčil, da se je več vozov in blaga poškodovalo, in tudi v Borovnici bila je nesreča.

(V Št. Jarneji) je imel g. poslanec Pfeifer 26. t. m. volilni shod, pri katerem je razlagal o nameravani davčni premembi.

(Pri državnozborski volitvi) na Dolenjskem je zmagal Fr. Višnikar, deželni poslanec in c. kr. o. sodnik v Ribnici s 395 glasovi; nasprotni kandidat prof. Tomo Zupana, je dobil 193 glasov.

(Okrajna posojilnica v Mokronogu) bode imela svoj občni zbor dne 21. marca ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju z nastopnim vspeedom: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Račun načelstva in poročilo nadzornikov. 3. Volitev načelstva in nadzornikov. 4. Nasveti. K obilni vdeležitvi vabi vse zadružnike odbor.

(Rudolfovo.) Predpust zaključili smo pri nas s prav lepo maskarado, ki jo je priredil „Sokol“ v „Narodnem domu“. Došlo je mnogo prav krasnih mask in tudi gostov bilo je obilica, tako, da so bile vse obširne dvorane polne. Plesalo se je prav pridno do jutra in še le pri belem dnevu vzeli smo slovo od letošnjega pusta.

(Boštanjškemu župniku), č. g. J. Lavrenčiču se je podelila župnija Šmartno pri Litiji.

(V Kolpi) se je ponesrečil 21. p. m. domov gredé učitelj Fr. Sever v fari pri Kostelu. V

Vel. Lašicah je umrl ondotni jako spoštovani nadučitelj, g. Jos. Pavčič.

(Koroški deželni zbor) je sklenil podpirati ustanovitev trgoveške šole v Celovci. Od prihodnjega kranjskega deželnega zbora pričakujemo, da bode v Ljubljani pospeševal ustanovitev slovenske trgoveške šole.

(Ciril-Methodova družba) je kupila v Trstu lastno hišo za 19.000 gl. Na ta račun je plačala takoj 6000 gl., 13000 gl. bode pa poravnala v 13 letnih obrokih.

(Okrajno sodišče v Kobaridu) je presvitli cesar dovolil. Novi sodni okraj šteje 16000 prebivalcev in je velevažna pridobitev za ves okraj.

Druge avstrijske novice.

(Dnevi žalovanja) so bili zadnji pustni dnevi v Avstriji. Povsodi so se brale črne maše za ranjkega nadvojvodo Albrehta, čegar pogreb je bil pred tednom na Dunaji. Pogreba se je udeležil sam presvitli cesar in tudi nemški cesar, ter so bili prisotni razni knežji zastopniki evropskih držav, vsi nadvojvode in nebrojna množica visokih dostojanstvenikov. Odkar je Radecki umrl, ni bilo več takega pogreba.

(Državni zbor) razpravlja kazenski zakon. — V proračunskem odseku zahteva vlada letos še enkrat toliko za dispozicijski fond (za podporo vladnih časnikov), kakor v prejšnjih letih; letos hoče 100.000 gl. imeti, čemur se upirajo češki in slovenski poslanci. V tem odseku je tudi prišel v razgovor Vošnjakov predlog, da bi se v slovenskih doželah povsodi rabile dvojezične tiskovine pri poštah. Slovenski in češki poslanci so to podpirali. Minister Wurmbbrand je rekel, da se itak že rabijo. Kaj še?! V kolikih mestih in slučajih se slovenščina prezira!

(Kaj je koalicija?) Knez Lichtenstein na Dunaji je koalicijo prispejadal jabolku, katero spada na pol nemškemu liberalcem in na pol Poljakom; za konservativce pa ostanejo le peške in muha. Dobro, dobro, svetli knez. Dodali bi še to, da bi liberalci in Poljaki radi sami to jabelko pohrustali, ko ne bi teh pešk in te muhe bilo. Posebno neprebavljive peške in sitne muhe so jim zdaj štajerski koalirar: slovenski poslanci, kaj ne?

(Da bi češko ljudsko šolo na Dunaji) mesto vzdrževalo, to bi bilo zoper postavu, § 19 t. p. t. 3. — Tako je nedavno razsodilo naučno ministerstvo, pritrdivši enakemu sklepu deželnega šolskega sveta in odbivši pritožbe 519 čeških starišev, ki imajo 638 za šolo godnih otrok. — No zdaj pa vjamemo, da so nemške šole v Laškem trgu, v Konjicah, Ljutomeru, Brežicah itd. itd. — da so nemške šole povsodi opravičene, slovenske šole pa od milosti šolskih gosposk odvisne.

(Dalmatinski in koroški deželni zbor) sta letos učiteljem nekoliko izboljšala plačo.

(Za poljsko gimnazijo) v Tešinu v Šleziji so Poljaki zložili 80.000 gl.

(Iz Zagreba) se nam poroča: Dne 13. febr. t. l. proslavila je jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti obletnico smrti prvega njenega predsednika dr. Franje Račkega s svečano sejo.

(Ponarejalci novega denarja.) V Budimpešti, tem zatočišču velikih sleparjev, je policija zasledila celo družbo, ki se je bavila s ponarejanjem denarja. Družba je izdelovala zlasti komade po 20 vinarjev, katerih je že veliko tisoč spravila v promet.

Ogled po širnem svetu.

(Poljaki v nemškem državnem zboru) terjajo brez uspeha, da bi se v Šleziji poljski otroci vsaj krščanski nauk učili v ljudski šoli v svojem jeziku, toda še vlada jim nasprotuje. Tako stiskajo pruski Nemci Poljake, Poljaki v Avstriji pa pomagajo Nemcem stiskati Slovence. Res lepa logika!

(Iz Belgije) se poroča, da zahtevajo delavci občno volilno pravico. — V tej državi se je bati, da se bode kraljestvo razdrlo in potem bomo imeli tudi v Belgiji republiko.

(Varnost v Carigradu.) Mnogo se jih je že pritožilo, da v Carigradu ni najti policista, in zlasti še pred vojaki ni varnosti.

Velikemu vezirju pa se ni ljubilo več bojevati, zato sklene že 10. velikega srpana 1664. 20letni mir v Železnem gozdu, kateri pa je bil vzrok novih nezdov in puntov.

Posebno Ogrri niso bili zadovoljni s pogoji, ki jih je stavil kralj Turkom, in spuntali so se, ter pridivjali leta 1670. tudi na Štajersko in so razgrajali v krajih okoli Svetinj in Ljutomera.

Ti znotranji prepiri pa so tako rekoč zopet klicali Turke v Avstrijo; kateri so tudi v resnici kljub miru, prihajali na Štajersko in so divjali po vaseh ter so si nabirali bogatega plena.

Že l. 1677. so zopet pridivjale turške čete na štajersko livado, a morale so kmalu odriniti, ker so jih hrvaški junaki napadli in izpodili, iz dežele; vendar pa so tudi ta čas veliko škode naredili, več vasij požgali in mnogo kristjanov odpeljali v sužnost.

V večjem številu pa so prihrumeli kruti sovražniki na Štajersko leta 1683. Ogerski nezadovoljneži so se namreč združili s Turki, ki so jih kaj radi sprejeli v sredino. Prvi, ki je podal sovražniku kristjanov prijateljski roko, je bil grof Emerik Tököli. Prosil jih je pomoči in veliki vezir Kara Mustafa je takoj pripeljal svojo

ogromno vojsko, 200.000 mož, na Ogrsko, da bi pomagal grofu in ga podpiral v njegovih načrtih. Velika nevarnost je zopet pretila Avstrijcem, zakaj Turki so se pomikali, povsod divje razsajajoč, proti Dunaju in so ga začeli konečno oblegati. Prebivalci, vsi prestrašeni, so zopet zapuščali mesto ter so se skrivali po varnih krajih.

Med tem pa se jim je približala pomoč in jih je rešila.

Karl Lotarinški in Ivan Sobieski sta pripeljala ogromno vojsko in sicer prvi 12.000 drugi 15.000 mož. Pričel se je boj, ki je dolgo časa trajal in veliko kristjanov pomoril. Končno pa, 12. kimovca 1683. so Avstrijci še enkrat planili na sovražnike in posrečilo se jim je; premagali so jih, vzeli jim ves plen in jih zapodili.

Še tisto noč po boju je odrinil Kara Mustafa iz Avstrijskega, zapustivši, kakor poroča Krempl v svojih „Dogd.“ št. 2. vojskino blagajnico, v kateri je bilo 200.000 dolarjev in šotor, ki je bil vreden kakih 400.000 dolarjev.

Tako je bil Dunaj rešen krutega sovražnika, kateri pa je na to po drugih krajih, kamor je prišel toliko hujše ropal in pustošil.

(Konec prihodnjč.)

(Nemiri v Maroku.) V Marakešu v Maroku so te dni ustaški rodovi napadli meščane. Oro-pali so vse mesto, razven židovskega dela mesta.

(Slovenci v Aleksandriji.) Mnogo naših bratov se je že preselilo v Aleksandrijo in tudi tam ne pozabijo slavne naše družbe sv. Mohorja. Pristopilo jih je že 206 udov! — Med Arabci pa nekaj vre, ker niso zadovoljni z nadzorstvom angleške vlade. Nekaj teh vojakov so v poslednjem času napadli in smrtno ranili.

Dopisi.

Teharje, dne 2. sušca 1895. Judovsko ljudstvo se je pač veselilo, ko je bilo rešeno egip-tovskih tlačiteljev. Nekako tako veselje vlada tudi po naši občini, kajti čas rešitve za našo občino se bliža; občinski odborniki bodo kmalo popadali iz svojih sedežev in zginili iz občinske hiše kakor kafra. Volitve bodo, tako se glasi po celi občini, in če kterega vprašaš: Kaj pa ti misliš o volitvah? ti pač ogromna večina od-govori: „Bog daj da bi se prevrglo na bolje, kakor dozda se ne sme več gospodariti v občinski hiši.“ Zatorej volilci teharski na noge, zbudite in zdramite se, ne volite več starega odbora, ki že za-voľjo prevelike starosti peša, posebno pa ne daleč znanega župana Kovača, ki je že davno zaslužil „penzion“ pa brez plačila.

Današnji dan se pač zahteva od vsakega župana, da zna brati in pisati. Kovač pa že dolgo županuje, pa baje ne zna brati ne pisati; da pa imajo slavne Teharje takega župana, že pač ni posebno častno. Volilci! rešite tedaj čast slavnih Teharjev in proč s Kovačem, proč z njim!

Za blagor občine skrbni volilci ne smejo voliti starih odbornikov, če imajo količkaj vesti. Možje, ki so nosili dozda „gmajске hlače“ niso ničesar koristnega za občino storili — pač pa mnogo denarja po nepotrebem potrosili in ob-činsko blagajnico skoraj izpraznili. Po nepotreb- nem so zidali „kolera špital“ ali kakor ga ljudje tudi imenujejo „narrenhaus“ — hudobni jeziki tudi pravijo, da bojo v tem špitalu Kovač, Res- nik, Kresnik in pa gmanjski muktar paša Zepl in kresniški klopotec na stare dni zaslužen pen- zion vživali in skupaj marjašali. Po nepotreb- nem je marširalo 3000 gld. iz občinske blagaj- nice za to poslopje. Lahko bi se dobilo drugo poslopje v najem za ta namen, ki bi bilo pri pravnejše, kakor ta kurnjek.

Poglejte nova stranišča pri šoli, kako slabo so napravljena in stala so 1400 gld. Človeku pamet zastaja, če pomisli kako more to betvo slabega zidovja toliko veljati.

Župan Kovač in štorski direktor Jelleck (kterega neki tudi delavci ne marajo), sta hotela imenitno peš-pot za železnico proti Storam lju- dem zabraniti. Kjer župan in odborniki le kolč- kaj v glavi imajo, se potegujejo za korist občine. Ali na Teharjih je to drugače. Naši odborniki so lepo jezik za zobmi držali in Kovač je lepo sekundiral in pomagal štorskem „direhtarju“, ki neki nič ni prijatelj Slovencev in svojih delavcev, ki njemu pomagajo žepe polniti s srebrnjaki in rumenjaki. — Ali „direhtar“ in Kovač sta do- bila po nosu ker sta tožbo zavoljo pota zgubila.

Največja in najnovejša pregreha teharskih občinskih očetov pa je, da so kupili novo sej- mišče za ogromno veliko svoto denarja 2275 gl. Ni ga lepšega prostora za sejme kakor ledina teharska, ali naši odborniki ne morejo denarja v blagajnici trpeti, zatorej vun z njim. Ograja novega zemljišča stala bode gotovo — ker je na Teharjih les in kamenje strašno drago — čez 1000 gl. Po nepotrebem se bode tedaj potrošilo čez 3500 gl. Volilci! ali so to varčni gospodarji?

Nadalje, volilci! ti možaki, ki bi še kaj radi sedeli na občinskih stolih nimajo nobenega usmi- ljenja do ubogih. Dolžnost je vsake občine, da skrbi za svoje uboge — ali drugače je pri naših občinskih modrijanih. Uboge ženske stare in brez premoženja ne dobivajo podpore — močne ženske pa, ki so posestnice in plačujejo dačo in njihovi otroci pa so uživali podporo od občine. Ali ni to čudno?

Volilci! bodite tedaj možaki in otesite se Kovačevega jarma, ki vas že 16 let žuli. — Be- rič Zepl je zadnjič pri farni cerkvi oznanil (kdo mu je dal pravico se ne ve). Vdove in ženske

pomislite, komu daste pooblastilo. Možje, glejte, da volite take može, ki bodo vse štiri ogle ob- čine držali, ne samo enega. — Kako dobro je pač Muktar paša govoril. — Zato pa vdove ne dajte pooblastila in ne podpišite ničesar, kar vam bode Zepl ali Kovač ali Kresniški klopotec ali Resnik ali Kresnik prinesel. In možje! vzemite si Zepelnove besede k srcu: Ne volite ne Kovača ne nobenega starih odbornikov, ker ti so dozda samo en ogel držali, tri so pa spustili, da že občina visi in se hoče porušiti. — Le novi od- borniki bodo vse štiri ogle občine držali.

Brežice. (Okrajni zastop v Brežicah in nekdanji krojač Cener ter gospodje iz dežele polente). Ni dolgo, kar je bila skupna seja okraj- nega zastopa, pri kateri so naši Posilinemci in polentarji si želeli splesti lavorjev venec, kajti prihodnost zakrivajo jim temni oblaki, ki na- znanjajo hudo uro, katera bode nekatere ločila z njih sedežev, čeravno so s smolo namazani. Naš dobri nekdanji krojač Cener, je predlagal, naj okrajni zastop dovoli svoto 600 gld., da se struga za inestom zasuje, ker je zelo nezdrava postala, za naše Posilinemce, tako, da se je bati kolere, da bi znala še teh pol tucanta Nemcev pomoriti, to bi bila velika hiba za blaženi rod; nadalje je omenjeni Cener se repenčil, naj okrajni zastop dovoli svoto 200 gld., da se s tem dobi za mesto nemški živinozdravnik, ker sedajni okrajni živinozdravnik je za Nemce in polen- tarje premalo učen. Radi bi pač imeli v mestu vse nemške zdravnike za ljudi in živino.

Prašam pa gg. Cener, Delkot in Mošcon kdo bo pa plačal teh 800 gld. Morda zagrizeni Pru- saki in polentarji? Plačal bode večidel slovenski kmet in trpin, dobiček bode pa le vi mestjani imeli. Ker vedno čenčate, da vam je za kmečki stan, kako pa, da še niste nič zmislili, da pri- mankuje skoro v celem okraju 20 plemenskih bikov in še več koristnih naprav. Ako se že tako modre delate, bi pa rajši tisto svoto ki jo darujete „Stidmarki“ in „šulferajnu“, dali za za- sipanje struge; ker ste tako dobri res proti kmetu, zakaj pa ste vasi Fernje starodavno pravico po mestnim svetu pasti prepovedali in to s pomočjo nekega g. uradnika. Vidite dragi kmetje, tako so dobri naši mestjani, tako spoštujejo naš jezik, tačas jim teče gladko, kadar jim gre za kako zmago in lasten dobiček, sicer si pa želijo, da bi se le nobeden Slovenec več ne rodil.

Žalostno je, da naši ljudje tega ne spoznajo, kako dobri so nam pač ti Posilinemci. Največ graje zaslužijo kmečki župani, ki še vedno tro- bijo v nemški rog, in uradujejo le nemško. Ve- lika sramota je to za vas župani, da to sovra- žite, kar vam je mati djala, ko vas je otroka pestovala. Pokažite se zdaj pri volitvi okrajnega zastopa, da ste možje, ne omahljivci! Vi pa go- spodje Delkoti, Cener, Potočnik Mošconi, Falešini in drugi, če vam je pretesno v naši ljubi domo- vini, pa pojdite v vam ljubo Bismarkovino ali v deželo polente.

Od nekdaž že tukaj
Stanuje moj rod,
Če ve kdo za druž'ga
Pove naj, od kod!

Hajdina. Veselica s tombolo, katero je pri- redilo naše „Kmetijsko bralno društvo“ dne 17. februarja, obnesla se je vzlic zelo slabemu vre- menu in hudim zametom vendar precej povoljno. Zbralo se je dokaj občinstva, če tudi nekaj poz- neje, kakor je bilo določeno. Z veseljem nam je opomniti, da nas je počastilo s svojim prihodom sv. lovrenško slavno učiteljstvo in tamkajšni č. g. kaplan.

Gospod predsednik otvori veselico z obi- čajnim nagovorom, v katerem izraža veselje, da se je kljub mnogim oviram, zbralo tako lepo število zavednih rodoljubov, želi mnogo uspeha današnji veselici in obče našemu društvu, ter konča svoj govor — kazaje na okinčano podobo našega presvitlega cesarja — s pozivom, naj za- kličemo tistemu, ki nam je dal pravice snovati društva, trikratni živijo! Na to se je zapela ce- sarska pesem in „Domovina“.

Šaljiva tombola, ki je sledila, provzročila je veliko veselosti in obilo smeha, zlasti dobitki: slaniki, klobase, tiča, ki sta veselo sfrčala iz škatljice i. dr.

Po tomboli smo se do pozne noči razvese- ljevali s petjem, nedolžnimi burkami, govori, na- pitnicami. Napivalo se je prospehu našega dru- štva, temelju države — kmečkemu stanu, do- movini, boljše bodočnosti našega tlačnega na- roda i. t. d.

Povdarjala se je ljubezen do Boga in lju- bezen do naroda, ko je treba gojiti, da si pri- dobimo naše nam v zakonu zajamčene pravice. Bog daj, da bi podučljive besede, izražene v go- vorih, ne padle na nerodovitna tla!

H koncu ne morem zamolčati, da imamo v naši fari še mnogo zavednih slovenskih ora- tarjev, katere pogrešamo pri našem društvu; a nekateri udje, sicer vrli zavedni kmetje, ki bi pa bili v prvi vrsti poklicani sodelovati, se niso naše veselice vdeležili.

Prosimo vas, ne bodite mlačni, pridružite se nam, ter nas podpirajte po svojih močeh.

Le z naporom vseh sil, le z složnim de- lovanjem bomo dosegli povoljne uspehe, kajti le v slogi je moč — sloga jači nesloga tlači.

Od Negove bl. Gorenje Radgone. Prvo redno zborovanje „Negovskega bralnega društva“ oživilo je vso zavedno negovsko župnijo, kakor tudi zavedne narodne može iz sosednih krajev: Gorno Radgono, zlasti zastopništvo „Bralnega društva Gorenje Radgonskega“, slavne pevce ka- pelske, — izborne narodnjake iz Stavešinec — in iz Stavešinskega vrha — iz Ivanjšovec in iz Ivanjševskega vrha — iz Ščavnjske doline in celo iz Rodmožc in Lastomerc itd. Brezštevilno ljud- stva se je zbralo ali sešlo točno ob treh popoldne dne 17. februarja v gostilni g. Špirka v Negovi.

Predsednik zdajni kot faktotum ali duša celemu „Bralnemu društvu“ v Negovi je po svojih zapisnikih poročal pričujočim udom o pol- letnem delovanju imenovanega društva. Se ve samo ob svojem: pozdravil je prisrčno vso zbrano društvo in ni pozabil na presvitlega cesarja Frana Jozipa I. nazdraviti s trikratnim živio- klicem.

Potem je prečital g. tajnik pravila imeno- vanega društva in vmes je podajal predsednik lepe opombe: kako se naj udi po teh pravilih ravna in posebno, da časnike in knjige radi berejo in da taistih ne mažejo in ne trgajo; naj imajo v časti knjige in časopise tako kakor nove zlate krone.

Za tem je začel predsednik poročati po svojih petih zapisnikih:

I. zapisnik ima naslov: Poslovnik v katerem so vsi odpisi in dopisi na tanko zabilježeni.

II. zapisnik ima naslov: Računovodstvo bralnega društva v Negovi, v katerem so zapi- sani vsi dohodki in potroški. Kako radovoljen bil je predsednik in kako veseli vsi udi, ko so sli- šali: 11 gld. 56 kr. imamo še denarja v gotovini.

III. zapisnik ima naslov: Zapisnik knjig in časnikov imenovanega društva.

Predsednik sam je prečital ta zapisnik in poročal: 261 knjig imamo (katere so izvanredni dobrotniki izposodili. — Slava jim!) Časnike imamo sledeče: 1. „Slov. Gospodar“ v osmih izstisih, (od katerih tri izvode velikodušno plačuje veleč. gosp. dr. Lav. Gregorec, državni poslanec tudi za negovski okraj). 2. „Domovino“ v osmih izvodih (od katerih zopet tri iztise plačuje ravnokar imenovan gospod dobrotnik naš in častni ud našega „Bralnega društva“. Živio!) 3. osem iztisov „Domoljuba“. 4. dva iztisa „Mira“. 5. en iztis „Cvetje“. 6. en iztis „Narodna knjižina“. 7. en iztis „Dom in svet“. 8. en iztis „Novice“ itd. Pa tudi knjige mohorske družbe in „Slovenske Matice“ itd.

Oh koliko, hvala Bogu — duševne hrane! Občudovanja vredna je gorečnost v čitanju časni- kov in knjig! 401 knjiga so bile že dozda izpo- sojene! Živio napredek!

IV. zapisnik ima naslov: Imena in priimena rednih domačih udov iz osmih farnih okolic. — Pri ustanovitvi imenovanega društva pristopilo je 63 udov in danes jih na častnem številu 87. Rada bi imela naša družba tudi častne ude — jih si je izbrala — njim naznanila — pa žali Bog! Noben od teh č. p. n. gospodov se nij oglašil! Ne služi njim v čast! — ampak v sramoto, ako bodo trdovratni ostali! Pristopila je tudi trojica iz sosedne fare Sv. Petra bl. Radgone.

V. zapisnik ima naslov: Izposojevanje in vračanje knjig. Vse v najboljem in zadovoljnjem redu. Izposojevanje vrši se vsako nedeljo od zdej dvakrat: dopoldne in popoldne. Potem je sledil primeren sklep zborovanja in se je začela prosta zabava takole:

Iznenadilo nas je Negovičane novo, krepko izvrstno vajeno pevsko društvo Gornjo-Radgonsko (o katerem se toliko piše sramotnega) v Mariborčanki! Pevovodja je rojen Negovčan, živio! Tovariši so mu sami krepki Slovenci, živeli! Očarali so nas baš bi rekel s svojim prekrasnim petjem. Hvala in slava jim! Kaj hitro oglasili so se tudi negovski mladenči in možje s svojim petjem, pa pevci brez pevovodje so izgubljene ovce! Pričakujemo torej Negovci, da se bo skoraj oglašil kje kak veščak petja n. pr. znabiti eden od gg. učiteljev? Bog nas vsliši! In celo dve pevki so nas počastile s svojim izvrstnim petjem. Živili! In tudi nektere napitnice so se govorile. Naj pohvalno omenjam samo tri napitnice, od katerih je izgovoril dve prosti slovenski kmet in baje celo izgledni dopisatelj v „Slov. Gospodarja“ baš izvrstno! In eno izgovoril je naš veleblagorodni g. drd. Pikel, ud našega bralnega društva in častni ud. Živio!

Negova torej vstaja — se giblje v sladkem zaupanju: da bode počasi pozabila na grajščinsko roboto, na negovske straha! in da bo tudi število pre 6 Nemcev (po poročilu statist. v „Domovi“) v Negovi vzelo v kratkem konec!

Iz ljutomerske okolice. Že delj časa mislil in kanil sem pisati v „Domovino“ naše odnošaje glede slovenske ravnopravnosti, da bi zvedeli naši slov. drž. in dež. poslanci, kako si naši „lotmerški“ gospodje uradniki brez izjeme vsi, glasovito „kljuko“ 19. držav. osnov. postav tolmačijo.

Odlahal sem vedno, misleč si, da se najde spretnejšo pero, da bi to samolastno postopanje javno ožigosal kak rodoljub, kak zaveden narodni župan, pa žali Bog! up mi je splaval po naši Ščavnici tje dol v „srečno“ Muro!

Toraj k reči! Vzemimo c. kr. okr. glavarstvo na rešeto. Smelo rečemo in trdimo, da ta urad nima nobene pravilne slovenščine zmožne moči; z obč. župani uraduje se v nemščini, če se sem in tje liki bela vrana nagodi kak slovenski nalog, je isti spakedran in pisan v taki slovenščini, da bi človek moral najbrž tudi v volapuki biti dobro podkovan, predno bi isto razumel. Čudim se našim gg. obč. županom, katerih je večina zavednih slov. kmetov, da tako uradovanje trpe. Ako se gre kupiti na c. kr. okr. glavarstvo kaka službena knjiga, domovnica ali delavska knjiga itd. se dobe izključno samo nemške te tiskovine. Ne trdim, da bi tudi dvojezičnih ne imeli; ker g. tajnik je uže toliko „kšeit“ da ima vsaj nektere dvojezične izvode, ktere pa dobro in varno hrani, da se v potrebi lahko na nje sklicuje. Vsi pozivi od c. kr. okr. glavarstva so izključno nemški; nalogi za plačevanje vojaških taks izpolnijo se le na nemški strani, slovenska stran pa se pusti v svoji beli nedolžnosti.

Kakor c. kr. okr. glavarstvo, tako tudi c. kr. davčni urad nemški uraduje, z izjemo da se vsaj na davčnem uradu slov. jezika zmožnejši uradniki nahajajo, kateri bi toraj željam slov. strank lahko ustrezali, ako bi le hoteli. Usojamo pa se vsemogočnega Dullerja, ki je menda s samim Perunom v žlahti, prašati, zakaj da se ne poslužuje dvojezičnih davčnih zaostanskih oziroma opominskih izkazov in rubežnih zapisnikov? Zakaj je toraj država dala tiskati dvojezične tiskovine če naš c. kr. davčni urad le nemško stranico izpolni? Prebivalci ljutomerskega okraja so sami Slovenci in vendar se njim davčni edikti le kaj preradi samo na nemških stranicah popolnijo. Davkoplačevalci pošljite take edikte nazaj in terjajte naj se vam pošljejo v slovenskem jeziku.

Kar se tiče naše sodnije, ktero konečno omenjam, moram tudi priznati, da naš „Jezer-nik“ pošteno nasleduje preje imenovana urada in njegovo slovensko uradovanje si lahko predstavljate uže po tem, da niti dvojezičnih tiskovin za „posmrtni popis“ nima. —

Da se tako slovenski jezik odriva in nemški usiljuje, krivi smo v prvi vrsti mi sami in naša mlačnost in popustljivost! Terjajmo odločno vsik-

dar izključno slovenske dopise od uradov, zlasti vi gg. župani zdramite se že enkrat; saj ste že tako ali tako preveč z uradnim poslom preobloženi, pa se še daste z vam tujim in neumljivim jezikom nadlegovati — zakaj pa imamo toraj naše gg. poslance — Toliko za sedaj! — § —

Narodno-gospodarske novice.

Navod, kako je ameriške trte gojiti in požlahtnjevati *)

Najimnitnejše podlage za požlahtnovanje so:

1. *Vitis Riparia* in njene različne pasmi (vrste), od katerih je najboljša *Riparia Portalis*.

Ako stopimo v matičnjak, t. j. v vinograd, v katerem trte samo radi rezine redimo, vidimo, da te ameriške trte kaj različno rastejo.

Za rezino ali ključe izberimo si najmočnejše *Riparije*, ko imajo velike in globoko zarežane liste.

Riparia se najložje z rezniki ali ključi pomnoži.

2. *Vitis Solonis*; njeni rezniki se vkoreninijo težko.

3. *Vitis Rupestris*; ključi te trte se radi primejo.

Pri izbiranju novega vinograda tem ameriškim trtam treba je paziti:

Riparia je primerna za zemljišče, katero ni presubo in ne prevlažno in katero ima le malo apnenca.

Vitis Solonis uspeva tam, kjer *Riparia*, pa tudi v vlažnejši zemlji, katera mokroto prepušča. Ta vrsta se sme pa saditi tudi v takatla katera imajo $\frac{1}{4}$ apnenca.

Vitis Rupestris in sicer velika listnata in *Monticola* je saditi v strmih, suhih in peščenih legah; *Monticola* uspeva celo v zemljiščih, ki imajo več ko polovico apnenca.

Vse imenovane ameriške trte je mogoče z našimi evropskimi trtami požlahtniti, in sicer v les in na zeleno.

Lesno cepljenje se vrši:

1. Cepi se reznik ali ključ, ki pa nikoli ne pride naravnost na stalno mesto v vinograd, ampak se prej v trtnico (trtno šolo) vloži;

2. cepi se eno- ali dvoletna živica (vkoreninjena trta), kar se lahko zgodi v sobi ali v trtnici. Na ta način požlahtnene trte moramo naravnost v vinograd posaditi.

3. Cepijo se tudi lahko šibice ali rozge na trti; te se po cepljenju lahko polože v zemljo in pozno v jeseni ali na spomlad odrežejo od matice (stare trte) in kot vkoreninjene trte v vinograd posade;

4. cepijo se lahko že v vinogradu stoječe eno- ali dvoletne vkoreninjene trte.

Vse te požlahtnitve naj se izvrše še le potem, ko se je začela trta solziti.

Cepiči naj se vzamejo od zdravih ne preveč bujno rastočih trt, predno so se začele solziti. Zdrav cepič je zelen, ako se na kolenih prereže.

Pred cepljenjem naj se cepiči hranijo na prostem, v zemljo zakopani.

Najboljši način lesnega cepljenja je kopulacija (naklad) z jezikom, najboljše zaveze so: pluta (goba), rafia (ličje) in špaga. Da zadnje dve zavezi bolje držite, dobro je je prej namočiti v raztopini bakrenega vitrijola (galice).

Zeleno cepljenje se vrši, kadar sta podlaga in cepič zelena. Pri tem je paziti na sledeče:

Podlaga in cepič morata biti še gibčna, elastična in na prerezu zelena. Ako sta znotraj že bela, bilo bi cepljenje zaman.

Cepi se le v toplih, lepih dnevih! Nikoli ne, kadar je veter in dež!

Kadar smo cepiče odrezali in njim listje odvzeli, hranijo naj se na vlažnem.

Cepiti je najboljše s kopulacijo ali z nakladom.

Čas za zeleno cepljenje je od konca maja do konca junija.

*) Po naukih učiteljev mariborske vinorejske šole,

Pri zelenem cepljenju je treba hitro delati s čistim, ostrim nožem, kolikor mogoče v senci in zavezovati z elastično gumilastiko.

Požlahtnene šibe je dobro z zemljo obsipati, da dobe korenine ali pa jih v isti namen položi v zemljo, kadar so že dosti velike.

Na ta način dobimo vkoreninjene žlahtne trte, katere prihodnje leto lahko že v vinograd presadimo.

Trtnica.

Za trtnico si izberimo, dobro peščeno zemljišče, katero v jeseni najmanj 50 cm. globoko rigolamo.

Spomladi zemljišče poravnamo, napnemo vrvico, poleg katere naredimo jarek. Vanj polagamo požlahtnene trte 10 cm. narazen, in sicer tako, da požlahtneno mesto ni ne v zemlji ne nad zemljo. Na dnu jarka je dobro devati nekoliko komposta (mešani gnoj). Jarek se potem dobro zasuje, in cepiči rahlo obsipajo, da se ne posuše.

Ravno tako se dela v vseh drugih jarkih, kateri so dobrih 50 cm. narazen.

Trtnico je treba dobro snažiti in rahljati. Pognanke ali mladike je treba na kolce ali na potegneno žico (dratove) privezovati, pri suhem vremenu zalivati in zoper peronospero (strupeno roso) pridno škropiti z raztopljenjo galico, kateri je nekoliko apna pridjanega.

Pognanki na podlagi se morejo odstranjevati. Če se je cepljenje prijelo, mora se nasipana zemlja od cepičev in zavez skrbno odstranjevati.

V pozni jeseni je zopet dobro cepiče pokriti, da jim zimski mraz ne škoduje.

Na spomlad naj se zopet vse trtnice vzamejo in skrbno pregledajo. Močne in popolnoma dorasle se porabijo za novi nasad v vinogradih, druge se pa obrežejo in zopet za eno leto v trtnico posade.

Naprava vinograda s požlahtnjenimi trtami. Na imenovani način pridobljene trte se lahko za novi nasad vinograda porabijo. Popred pa je treba dotično zemljo najmanj 80 cm globoko rigolati, kar se zgodi najboljše pozno v jeseni.

Na spomlad je treba zemljo zravnati, in predno se trte posade, napraviti jarke in jame za deževnico, da se po njih odceja in nabira.

Trte se sadijo v vrste, ki naj bodo več kakor 1 m, pa ne več kakor $1\frac{1}{2}$ m narazen. Enako daleč naj stoje tudi v vrsti trte od trte.

Kamor se posadi trta, naredi se primerna jama, v katero pride nekoliko komposta ali gnoja z zemljo pomešanega. V strmih legah se sade trte navpično, v vodoravnih legah pa nekoliko poševno.

Ako so bile trte skrbno posajene, pognale bodo že v prvem letu nekaj krepkih mladik, katere je treba na kol privezati.

Če je suho poletje, je treba nove nasade zalivati. Vrh tega jih je treba čistiti plevela in varovati pred „peronosporo“.

V jesen jih je treba obsipavati. Prihodnjo spomlad pa odstraniti na cepiču pognale korenine in odrezati mladike do enega očesa ali do dveh.

(Nakup vojaških konjev). C. in kr. vojno ministerstvo bode vsled dopisa, oddelek 3 št. 333 z dne 21. febr. t. l. napravilo meseca marcija in aprila sejmове za dopolnitev vojaških konjev na slov. Štajerskem v teh-le krajih: Dne 4. marcija v Mariboru na malem vojaškem vežbališču, dne 5. marcija v Radgoni na živinskem sejmišču, dne 6. marcija na Ptujju na živinskem sejmišču, dne 14. marcija v Brežicah na živinskem sejmišču, dne 18. marcija v Središču na živinskem sejmišču in dne 2. aprila v Ljutomeru na glavnem trgu; in sicer vselej ob 9. uri dopoldne. Opomni se, da se bodo kupovala letos na spomlad 3letna in jeseni $3\frac{1}{2}$ letna žrebeta za poskušnjo. Kupili se bodo konji za konjike in topničarske podčastnike kot jezdni in kot topničarski vozni konji. Konji za konjike in topničarske podčastnike morajo biti visoki vsaj 158 cm, za topničarske vozne konje vsaj 161 cm. Konji, ki še niso dovršili četrtega leta ali so že čez sedem let stari, se ne bodo jemali. Kot poprečna cena velja: 325 glđ. za konjiškega ali topničarskega podčastniškega jezdnega konja, 350 glđ. pa za topničarskega voznega konja.

Književnost.

(„Slovensko planinsko društvo“) v Ljubljani je začelo izdajati pod naslovom „Planinski vestnik“ mesečni list, ki se bode članom tega društva pošiljal brezplačno, za naročnike bode pa stal 2 gl. na leto.

(Slovenska knjižica.) Snopič 35. prinaša: „Gorjupa naša kupa“, obrazek iz zgodovine nadlabskih Slovanov v 10. stoletju, in „Kazančiči“, povest iz življenja Bošnjakov. Knjižnica bo izhajala odslej le po jedenkrat na mesec v snopičih, za polovico večjih, kakor do zdaj. Cena za leto 1 gl. 80 kr.

Wolf-Pleteršnikovega slovensko-nemškega slovarja je izšel 16. sešitek, ki prinaša slovarsko gradivo od besede razglasje do besede sedmica.

Tužnega srca javljamo, da je ljubljani brat gospod Avgust Sadnik,

c. kr. poštni uradnik

dne 28. svečana v 43. letu svoje dobe na nagloma preminul, ter ga vsem znancem v molitev in blag spomin priporočamo.

Dr. Rudolf Sadnik, c. kr. okrajni zdravnik, Rajmund Sadnik, trgovec in posestnik, Julij Sadnik, učitelj in posestnik, bratje; Ivanka Kolšek roj. Sadnik, sestra; Eleonora Sadnik, soproga, Klementina pl. Reinwald, tača; Klementina, Elza, Avgust, otroci. (37) 1

Zahvala.

Niže podpisani izreka tem potem ve-lečastitej duhovščini, blagorodnemu gospodu okrajnemu šolskemu nadzorniku, vsem p. n. gospodom učiteljem konjiškega, šmariškega in celjskega okraja, kakor tudi vsemu slav-nemu občinstvu, ki je v tako obilnem številu blagovolilo spremiti k večnemu počitku našega nepozabljivega očeta, gospoda Miho Terana, bivšega mnogozasluznega učitelja žičkega v pokoju, imetnika srebrnega za-sluznega križca s krono itd., svojo najskre-nejšo zahvalo.

Loče, dne 22. svečana 1895.

Adolf Rozina,
izkušen zdravnik.

Pridno štacunsko dekle

sprejme se takoj v Ljubljano, katero zna šivati in je zmožno slovenskega in nemškega jezika. — Kje pove uredništvo tega lista. (32) 1—1

Anton Štalcer v Reki

(Fiume)

Priporoča trgovcem, obrtnikom in gostilničarjem svojo bogato zalogo, po jako nizkih cenah, južnega sadja, pomeranč, limon, mandeljev, dobrega vina (istrskega in dalmatinskega), olja, suhih rib in drugih stvari. Samo ena poskušnja zadostuje. Prejemlje in oddaje tudi v komisijonu, pod dobrimi pogoji, vse stvari, katerih sam v zalogi ne bi imel. Odpošiljatve se vrše točno in cenno. Cenike zastoj. (31) 3—1 m.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani se uljudno zahvaljujem v prvi vrsti vlč. duhovščini in farnim predstojništvom, kakor tudi drugim načelnikom, kateri so v teku mojega 20-letnega bivanja v Celji z naročili podpirali mojo obrt. Pri tej priliki se tudi še za naprej vsem starim in novim naročnikom toplo priporočam za izvrševanje vsega v moje področje spadajočega dela, to je prenovljenje altarjev, prižnic, okvirov in slik, križev in podob, pa tudi z nova se vse te reči v vsakem poljubnem slogu po načrtih stalno, okusno in po nizki ceni napravijo.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Krašovec,
(36) 3—1 m. pozlatar v Celji, Gospodska ulica 30.

Dostavljenje šole (Zubau).

Krajni šolski svet v Doliču pri Sv. Florjanu raz-pisuje

zmanjševalno dražbo

dostavljenja šole, katera se bode vršila dne 9. marca t. l. ob 11. uri dopoldne v šoli.

Vse delo je cenjeno 3.500 gl. Proračun, stavbeni načrt in stavbeni pogoji se ogledajo lahko v šoli.

Krajni šolski svet v Doliču pri Sv. Florjanu, pošta Mislinja, dne 17. februarja 1895.

(35) 1—1

Načelnik: Štefan Lušnic.

Ameriške trte

iz neokuženega okraja in sicer vkoreninjene in ključce (rezanice) vsake vrste, kakor tudi izabeljske živice prodaja po ceni Ivan Kranjc, veleposestnik v Št. Ilji, pošta Velenje. (21) 3—3

Lepa hiša v najem se takoj odda

po ugodnih, nizkih pogojih, v kateri obstoji že nad 50 let prodajalnica z mešanim blagom in gostilno, nasproti farne cerkve v Šmartnem pri Litiji. Natančneje se izve pri lastniku Fr. Čuden, urarju v Ljubljani. (34) 1

Posojilnica v Celji

proda iz svojih hiš na Ljubljanski cesti št. 1 v Celji vsa vrata, okna, peči, podboje, oken-ska omrežja i. t. d.

Kdor želi kaj kupiti, naj se oglasi dne 7, 8. ali 9. sušca t. l. v posojilnici v Celji. Vsaka kupljena reč se mora takoj plačati in spraviti stran, ker se bodo potem hiše podrle. (28) 2—2

V najem se da mlin

v dobrem stanju s štirimi tečaji in stope. Mlin je pri okrajni cesti v okolici Socki, občina Nova cerkev, ima po zimi in po leti vedno stanovitni vodi. — Ravno tako se da žaga, ki je blizu mlina, v najem. Mlin in žaga se da naravno v najem in se lahko tudi zemlje kolikor se hoče k mlinu ali žagi v najem vzame. Zemljišče ob-stoji največ iz njiv pa tudi iz travnikov. Najem bode na eno ali na več let dogovorjen. — Vse natančneje in podrobneje pogoje pove lastnik mlina in žage Franc Štiglic v Socki, pošta Vojnik. (22) 2—2

Poštna in brzojavna odpraviteljica

išče službe na Štajerskem. — Več pove uprav-ništvu tega lista. (31) ?—2

Franc Čuden

urar

v Ljubljani

Glavni trg št. 25

priporoča

slav. občinstvu in posebno prečast. duhovščini, svojo bogato, največjo zalogo švicarskih žepnih ur, po najnižjih cenah, zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur z nihalom (Pendeluhr), budilnic, ve-rižic vsake vrste, prsta-nov, uhanov in vseh v njegovo stroko spadajočih stvari.

Popravila naredim dobro, hitro, natančno in cenno. Poštna naročila izvršujejo se precej. Ceniki po pošti in brezplačno. V cenikih je natančneje popisano, koliko časa jamčim (garantiram) za katero stvar in kako za-menjavam. (168) 10—7

Posebnost: Kranjsko laneno olje in laneno-oljnati firnež. Prodaja na debelo in drobno.

P

Prva kranjska tovarna oljnatih barv, laka, firneža in kleja

Adolf Hauptmanna

v Ljubljani

razpošilja na zahtevanje brezplačno in franko svoj ilustrovani cenilnik

oljnatih barv, firnežev, lakov, suhih, kemič-nih, prstenih in mineralnih barv, düssel-doriskih oljnatih in akvarelnih barv za umetnike, barv za fotografije, emajl-, majolika-in lazurnih barv, potreščin za oljnato in akvarelno slikanje, čopičev, tint, kakor tudi še mnogo drugih predmetov za obrtnijo, šole in domačo rabo. (26)

Posebnost: Kranjsko laneno olje in laneno-oljnati firnež. Prodaja na debelo in drobno.

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina umetnin v Celji

Visokočastiti duhovščini in slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da imam na prodaj krasne oljnate pa tudi jeklorezne podobe

„Sveta družina“

kakor tudi druge

podobe svetnikov

v finih okvirih po zelo nizkih cenah. Velikost 85 + 74 cm in 80 + 65 cm po 5, 6 in 7 gl.

Jožef Guček

krojaški mojster v Celji

poprej v Gosposki ulici št. 12, od prvega aprila t. l. v Rotovski ulici št. 8.

Priporoča se za izdelovanje vsakoršne obleke za gospode in dečke.

Velika zaloga vsakoršnega blaga, kakor tudi vsakoršnega perila in spodnje obleke. (58) 10-10

Cene nizke, delo solidno in trajno ter hitra postrežba.

Hôtel Lloyd

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 9

v središču mesta

blizu južnega kolodvora, poštne in brzo-javnega urada.

20 elegantno urejenih sob

Izborna, cenéna restavracija.

Gospodom trgovskim potnikom dovoljujejo se znižane cene.

Omnibusi k vsakemu vlaku.

Karol Počivaunik

(173) 6—6

hôtelier.

Naznanilo in priporočba.

Spodaj popisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu in preč. duhovščini, da sem otvoril svojo novo

ključarsko delavnico

v Celji, na Bregu št. 18 (v občinski hiši).

Prevzamem vsa v mojo stroko spadajoča dela bodi si okove za okna ali vrata;

izdelujem razna štedilna ognjišča, prevzamem vodovodne naprave, kakor tudi popravila bodisi v mestu ali na deželi.

Napeljujem strelovode na stolpih, dim-nikih ali privatnih poslopjih.

Osobito se priporočam za umetna ključarska dela.

Naprave vrtno, cerkvene ali predaltarske že-lezne ograje. Umetno izdelana železna vrata, kakoršnih koli slogov itd.

— Vse po najnižjih cenah —

Za dobra in trpežna dela jamčim.

Nadjajoč se mnogobrojnega naročila beležim

z odličnim spoštovanjem

Iv. Rebek

(68) 10—9

ključavničar.

Zaloga narejene obleke za gospe

KAROL ROESSNER

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 4

Priporočam veliko izbor modernih zimskih plaščev, ogrinjač, dežnih plaščev, zimskih žaket in jopičev, zimskih kaps in zavijal, lepo izbor flanelastih in barhenta-stih bluz, kakor tudi Cassan-oblek in zim-skih plaščkov in oblačil za prav male otroke, po najnižjih cenah.

Tudi vsprejemam naročila po meri za vsakovrstne ženske obleke.

Za blagovoljni obisk se priporoča z odličnim spoštovanjem

Karol Roessner

(34) 9—9

izdelovalec ženskih oblek